

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (бромъ рукихъ сяяте) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ „Бібліотека наїзмам. поїздівъ“ виходить по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и послѣдній для кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиця Галицка.

Всѣ листи, посылки и реклами належать пересыпти Годъ адресю: редакція и адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул.

Галицка.

Рукописи не ввертаються только на попереднє застереження.

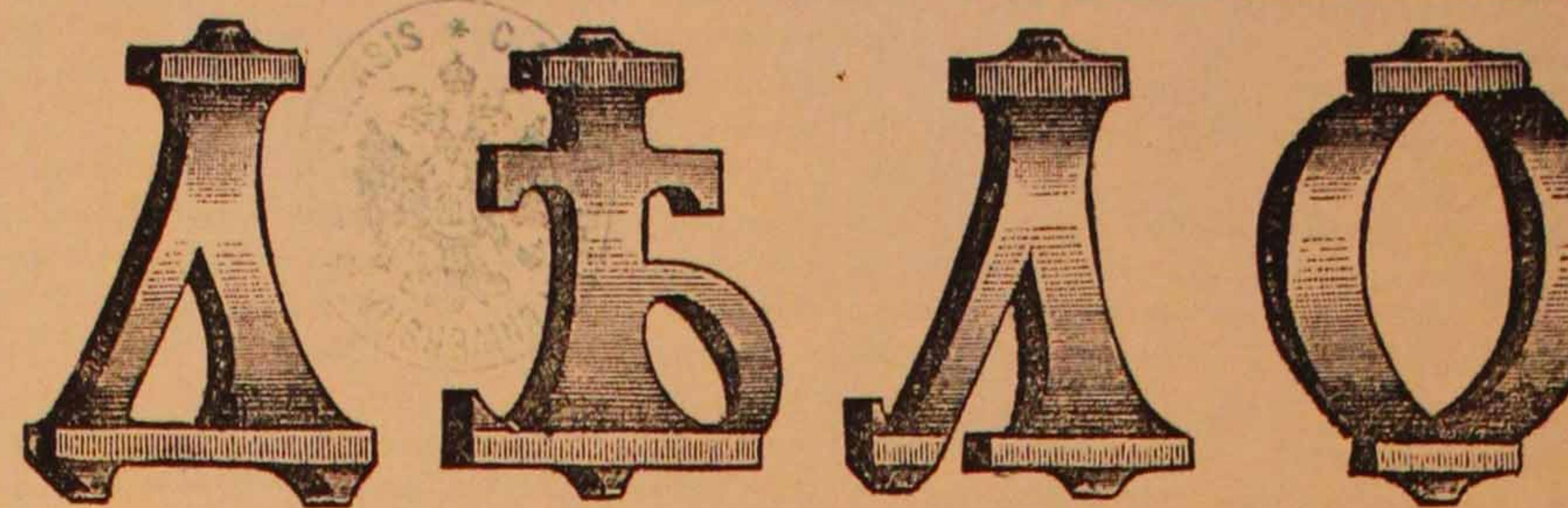
Поодиноке число стоять 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цій 6 кр. а. в. бѣль однією строчки початково.

Реклами наїзмам. вільний від порта.

Предплату належить пересыпти франко (найлучше поштовимъ переказомъ) до: Адміністрації часописа „Дѣло“

ул. Галицка, Ч. 44.

Предплатна „Дѣло“ для Австрії:	для Россії:
на цілий рокъ . . . 12 кр. на цілий рокъ . . . 12 руб.	
на п'ять року . . . 8 кр. на п'ять року . . . 6 руб.	
на чверть року . . . 3 кр. на чверть року . . . 3 руб.	
съ дод. „Бібліотеки“:	съ дод. „Бібліотеки“:
на цілий рокъ . . . 16 кр. на цілий рокъ . . . 16 руб.	на цілий рокъ . . . 15 кр.
на п'ять року . . . 8 кр. на п'ять року . . . 8 руб.	на п'ять року . . . 7 50 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 4 руб.	на чверть року . . . 8 75 кр.
на п'ять додатокъ:	на п'ять додатокъ:
на цілий рокъ . . . 250 кр. на цілий рокъ . . . 2 50 кр.	на цілий рокъ . . . 19 кр. на цілий рокъ . . . 6 кр.

ВІІІ. Читателівъ въ Россії просимо на та на увазѣ, що въ вимовѣ *ъ=ji*, *ѣ=i*, *ѣ=i* (въ серединѣ и на конці словъ)=*y*, *и* (на початку словъ и по самогласныхъ)=*i*, *ѣ* (на початку словъ)=*v*.

„Просимо о надсыланье предплаты на IV четверть року и о выровнанье давнійшихъ рахунковъ.“

Куда мы идемо?

I.

Нема мабуть другого народу, котрий бы бувъ такъ часто виставлюваний на такій тяжкій проби, якъ ми, Русини. Не толькъ, що на всій стороні мусимо боротися съ могучими противниками, — не досить того, мусимо ще бтъ часу до часу звертатися противъ нерозважнихъ отчайдуховъ въ нашій власній хатѣ, усмиряти ихъ очевидачки шкодній для розвою нашого народного житя порывы и довгій лѣта громадну працю тратити на напрашу того, що попсує одна одиниця въ одній хвили, однімъ нерозважнимъ поступкомъ. Кождый зъ насъ добре знає, якъ пильно нашій противникі слѣдять за кождымъ нашимъ словомъ, за кождымъ нашимъ крокомъ, — а кождый зъ насъ добре и тоє знає, якъ именно наше слово, якій крокъ нашъ викликує Мefistoфельскій усміхъ радості на лиці нашого противника, якъ реляції идуть въ такій для насъ злашастній а для противника щасливій хвили до Вѣднія и до Риму! Такъ! Наша нерозвага есть для нашего противника богатою копальню золота. Се щира правда, ствердженя сумнівъ нашимъ досвѣдомъ. Тожь годиносьбы намъ научитися вже разъ чогось зъ нашою сумпою исторії и бути мудрими, якъ таї змія біблійна.

Выступленіе предсѣдателя Буковини п. Дудыкевича на комерсъ въ честь Миклосича — якій же то мало-значущій для насъ фактъ! Колько то вже Дудыкевичъ говорило у насъ про „единство народа и языка“, а житіе народне и розвой народної ідеї нашої, розвой литератури нашої ідею своимъ ходомъ. Але погляньмо у всій польській и въ офіціозній нѣмецкій газетахъ и поспытаймо, що за диво, по-

що о той мало-значущій рѣчи такъ широко розписуються, такій далеко-сигаючій додають до неї коментарі?

На те отповѣдь простирається и логична. Выступленіе предсѣдателя „Буковини“, хоче яке для насъ мало-значуще, — оно для нашого противника золото. Зновъ разъ щедро прибула вода на млынъ польський. Зъ той самої причини польскій газети съ такою злобною утѣхою репродукують и статії гдякіхъ газетъ нашихъ, въ которыхъ славословится Владіміра Феофіловича Дудыкевича за его „геройство“ и говорится ще бльше и выразнійше о тоймъ его „единство народа и языка“. Яка жь радость, яка жь утѣха для нашего противника! Якъ же то мусить затирати руки нашій пріятели, Єзуїти та Змартвихвстани!

Кому зъ насъ не досить звѣстній той доносы на насъ, які мы часто репродуковаными бачимо въ польскихъ газетахъ, що, мовлявъ, „молодѣжь руска пересякала духомъ русофільскимъ“, „духовенство руске на скрзъ москалефільске“ — егозо „треба выкуювати всюда того руссо-чи москале-фильского духа“? А коли въ звязи съ тими доносами розглянемося въ наслѣдкахъ злашастного торбочного процесу и пригадаємо собѣ, що митрополитъ Іосифъ опинився въ Римѣ, що Добропольль въ рукахъ Єзуїтівъ, що духовенство наше, той сильный пень галицко-руської інтересії попадає въ що-разъ бльшу зависи-мостъ, — то мусимо конечно прйті до пересвѣдченія, що намъ прецѣ не выпадає власни-ми руками подавати дозвілъ на свою власну голову, що Єзуїтівъ та Змартвихвстани мають вже доволъ и що бльше намъ вже ихъ не потрѣбно. Въ нынѣшній незавидній добѣ на-шого народного житя треба намъ вистерѣгатися всего того, що може послужити противникови нашому за оружіе противъ насъ, що може послужити ему за викрутъ, где треба, що Ру-сины — народъ нелояльний, що надъ нимъ копечно потрѣбна чіась опѣка для добра и безпеки держави. Намъ же треба стара-тися всіми силами позбутися чужої опѣки, а до того треба все и всюда виступати съ тактомъ, знаменуючимъ нашу політичну до-зрѣлостъ.

Мы не можемо зрозумѣти политики тихъ

нашихъ людей, що до значенія геройскогоподвигу підносять нерозважне провокаційне ви-ступленіе студентське, котре — поминувши вже те, що оскорбило нашу честь народну, — здѣбніе хиба накликувати на насъ новій гоне-нія. Добра якого небудь для нашої справи народної така студентська демонстрація певно не принесе ніякого. Россії она чей такожъ нѣчого не поможе. Але она за те вже добре помогає нашимъ противникамъ. И въ тоймъ то именно мы бачимо велику шкоду и перешкоду въ розвою нашого народного житя зъ такихъ нерозважнихъ демонстрацій на публичныхъ зборахъ и въ нашій печаті.

Зъ подорожи п. намѣстника.

Зъ Чорткова пишуть намъ: П. намѣстникъ прїїхавъ до Чорткова дні 23 л. падоли-ста въ само полуднє. Найперше представляло-ся ему духъ венчево обохъ обрядівъ; рускихъ священиківъ було до 20, польскихъ всего 4. Въ імені всіхъ промовивъ до п. намѣстника о. Андрей Волянський, парохъ въ Єлої, въ рускімъ языцѣ такъ:

„Витамо радо и сердечно Вашу Експеди-ленцю въ нашому повѣтѣ. Маємо всяку на-дѣю, що Ваша Експ. буде отноститися до ру-сского духовенства вавеїгды справедливо, на-що для насъ єсть порукою обѣжникъ Вашої Експедиленції виданій до ц. к. староствъ при обнятію варяду краю. Якъ при кождомъ тор-жеественнійшомъ случаю, такъ и нынѣ вая-вляємо передъ Вами, Високодостойний Гостю, нашу лояльну вѣрностъ и преданість для Найася. нашого цѣсара Францъ-Іосифа I и для всіхъ Виї династії“.

П. намѣстникъ отповѣдѣвъ по польски колька слівъ. Мѣжъ іншимъ вбзвавъ духо-венство, щобъ утверджало народъ въ вѣро-ности для цѣсара.

По духовенству представлялося п. намѣстникової депутатії шляхти, по пляхтѣ вой-сковѣсть, а потомъ вбітии або народъ. Ся ді-путація була вайчисленнійша, надъ 60 се-лянъ. Въ імені ви промовивъ до п. намѣстника по руски вбіти въ Ягольницѣ. Селяни такъ говорили:

„П. намѣстнику! Просимо Васъ предста-

вити Найасенійшому Панови, що у насъ край-на бѣдність. Дальше ледви вже будемо мати въ чого платити податки, — для того просимо, щобъ податки намъ зменшили. Такожъ дуже утяжливий для насъ екзекуції. Въ аркушахъ грунтowychъ найбльшій недадъ, черезъ полови-ну побаламучено, а поясненя и поправленя годъ намъ добитися. Жалуємося такожъ передъ п. намѣстникомъ на п. урядникомъ, що они обходяться съ нами некречно, якъ вѣдуть на село, то кричатъ на людей и на насъ ганьблють.“

П. намѣстникъ отповѣдавъ людямъ по польски. Розумѣєсь на паднесеній жалобы не мбгъ сказати нѣчого рѣшучого. По селянахъ представлялося п. намѣстникової урядники. П. намѣстникъ бувъ не въ мундурѣ, що селянамъ здавалося трохи дивнимъ.

Зъ Городенки пишуть намъ: П. намѣстникъ отвидѣвъ и повѣтъ городенський. Пріїхавъ намѣстника въ Залѣщикъ до Городенки визначений бувъ на 26 с. м. о 9 годинѣ рано. Депутація въ цѣлому промовивъ до п. намѣстника о 9 годинѣ, а такожъ свяченство руске майже все підъ проводомъ декана о. Кобрийского. Морозъ съ вѣтромъ потись сильний; кождый натягнувъ шапку на уха та блукавъ по мѣстѣ, а намѣстника не було. Ажъ отъ розен-слася вѣтъ по мѣстѣ, що Єго Експ. приїде о 3/4 год. по полудні. Люди рускі, що слышуть въ цѣлому свѣтѣ въ своїхъ витревалості, чекали, хоче не одному голодъ и холодъ докучавъ. Минає другій часъ визначеній, а п. намѣстника якъ нема, такъ и нема. Народъ рідженого стану ходивъ коло триумфальної брами и давонивъ зубами, а прецѣ нѣкто, хоче не одинъ мавъ и колька миль до дому, не рушився зъ мѣсця, але тупкаючи ногами, біжавъ побачити особу п. намѣстника. Вже стемнѣлося, коло брами триумфальної уставилися рускі люди съ факлями, бачили мы и приготованій фаверки, и жидѣвъ съ тойрою, — ажъ ту нараївъ надлегла руска бандерія, за-гриміли і пушкі, і фаверки запалено, а народъ кричавъ зъ цѣлою силою „Vivat!“ Надѣхань п. намѣстника и ставъ коло триумфальної брами. Начальникъ мѣста, бар. Ромашканъ привітавъ достойного гостя, а оттакъ ваявъ его до себе на вбіч. Священіки сторонські

а потому звинявся тымъ, що дзвінокъ не дзвонивъ зовсїмъ. Придумано отже споѣбъ, за помочею котрого прирядъ сигналовъ выбиває дѣрки въ паперѣ, а такъ вже сторожи не може звинятися, що апаратъ не дзвонивъ.

За дзвінками сигналовими идуть сигналы розетайній. На гдекотрихъ мѣсцяхъ желѣзної дороги мусить н. пр. иногда поїздъ ставати. Або грозить якесь небезпекенство, а надходить поїздъ, треба ему дати знакъ, щобъ за-держався, доки перешкода не буде усунена. До сего служать сигналы розетайній, котрі мають видъ або круглихъ таблиць, або високихъ стовпівъ, до котрихъ прикрѣплени ру-хомі рамена. Коли таблиця цѣлою свою пло-щю звернена до поїзду, то значить, щобъ поїздъ задержався, а коли бокомъ, то поїздъ може їхати дальше. При стовпахъ сигналовъ зновъ або семафорахъ рамя повemo вы-тигнене значить „поїздъ застановити“, скісно въ гору піднесене „можна їхати“. Въ ночі, розумѣється, мусить бути лѣхтарнѣ ріжнобар-вій; на червоне свѣтло мусить поїздъ задер-жатися, на зелене и бѣле може дальше їхати.

Сигналы мусить однакожъ такъ одинъ бтъ другого бути установленій, щобъ ихъ легко можна побачити. Звичайна розетайність вино-сить 500 метрівъ. Щобъ однакожъ служба желѣзниця не потребувала отходити въ мѣсця, то слугитъ до порушення сигналовъ або звичайний дрѣгъ, за котримъ треба потагнути, або сила електричності. Таблиця і семафоры порушавъ сильний прирядъ годинниковий. Якъ лиши сигналъ установленій якъ потреба,

то заразъ дає о тоймъ знати на стації дзвінокъ електричній, котрый якъ-разъ вачинає дзвінити, коли сигналъ отповѣдно установлений. Але мимо всіго того дуже часто трафляється, що черезъ мраку або яку другу перепону та необачність той, що веде поїздъ, не добавить знаку а черезъ то може слутиця велике не-щастя. Щобъ отже звернути увагу машиниста на поїздѣ, суть крѣмъ сигналовъ оптическихъ ще и акустичній. Північна желѣзниця виставила семафоръ, котрый якъ звернється на „поїздъ застановити“, посував такожъ два сильні пистони, котрі експльодують і звертають сімъ способомъ увагу машиниста.

Ще бльше ваймаючій аварії вайдимо на виставѣ французької північної желѣзницї. То електрична парова свиставка. Якъ лиши поїздъ переходить попри розетайній сигналъ въ той хвили вачинає заразъ свиставка свистати. А то ось въ якій способъ: На львомотивѣ єсть гальванична батерія. Одинъ по-люється тої батерії єсть получений зъ осью и такимъ способомъ переведений до шинъ. Другій по-люється іде до металевої щотки, що умѣщена межі передніми колесами львомотиву и майже ажъ до землї сягає. Близь розетайніого сигналу єсть межі рельсами мосяжна дотыкаова площа трохи рапава и для того нѣбъ до крокодилевої скоби подбона; тому она і називався „крокодилевимъ контактомъ“. Отъ крокодилевого контакту веде дрѣгъ до розетайніого сигналу, на котрому єсть такожъ дотицівий прирядъ, але сей дѣйствує лиши тогдѣ, коли сигналъ установленій на „поїздъ застановити“. Сей контактъ єсть знову получений і називався „крокодилевимъ контактомъ“.

Коли мы вже въ одній зъ попередніхъ статей розказали про воєнний телеграфъ, то не можемо замовчати про **електричній прирядъ до підпалювання мінъ**, котрі въ воєнний тактическій єщо важнійше займають

просили барона, чи не могли бы видѣтия того
самого дня съ п. намѣстникомъ, бо одинъ день
уже стратили, але баронъ отповѣвъ имъ, що
нынѣ неможливо.

Натякнувъ я щось про браму тріюмфальну. Мене селоха ударило въ очи отъ що. Бачу передъ собою чотыри стовпы, оббиті шульками въ кукурудзы отъ долины до горы. У насъ люде переважно съють кукурудзу и ъдять малай. Здаєсь, авторъ кукурудзяногого помыслу хотѣвъ въ наглядный способъ переконати намѣстника, чимъ тутъ люде жіютъ. До тыхъ кукурудзяныхъ стовпovъ попричълюваній фаны, которыми вѣтеръ съ морозомъ повѣвавъ на вѣвъ боки. Надъ стовпами вносилася таблича съ написею „*Witamy Waszą Ekscelencję!*“ Я подумавъ: „Чи ту самій Поляки? Чи може тая кукурудзяна брама выставлена за самій грошъ польскій?“ Где тамъ! У самой Городенцѣ съ малыми вынятками самій Русины а и цѣлый повѣтъ, который числить до 70.000 людей, чисто рускій. Тожь аранжеры кукурудзяной брамы повинніи були прецѣ увзгляднити и Русиновъ и побочъ написи польской поставить и руску. Мы запытаемъ пановъ аранжеровъ: чи на браму не пшли и рускій грошъ? Чи намѣстника витали самій Поляки? А бандерія, що виїздila ажъ за мѣсто, чи не складалася въ рускихъ дѣтей на рускихъ коняхъ? А чи тую кукурудзу, котрою оббито браму, не оброблявъ рускій чоловѣкъ и кровавымъ своимъ потомъ не змывавъ? А въ конець, якій то народъ и яке священство зъ повѣта приїхало витати намѣстника, чи не народъ рускій? Але панамъ аранжерамъ кукурудзяной брамы залежало власне на тѣмъ, що бы передъ намѣстникомъ показати, що ту все живе духомъ польскимъ, а о рускомъ и слыхъ загувъ!

Факлъ погасли. П. намѣстникъ по обѣдѣ положившися на спочинокъ. Въ мѣстѣ запанувала тишина, только депутаты зъ подальшихъ сторонъ вертали домовъ, щобы подивитись до своего ховяйства и священики до своихъ парохій, бо ночувати въ Городенцѣ не можна було. На другій день с. е. о год. 9 рано удався п. намѣстникъ до лат. костела а въ оттамъ до мешканя старосты, где ему представилися всѣ власти правительственный и автономичный. Въ имени руского духовенства повитавъ п. намѣстника деканъ о. Кобрынський въ польскомъ языцѣ!! П. намѣстникъ размовлявъ зѣ всѣми дуже ласкаво, потомъ удався до бар. Ромашка на на снѣданье а о год. $1\frac{1}{2}$ отъѣхавъ до Снятиня. — Селюхъ-депутатъ.

„CYWILIZACYJNA MISSYA“ ПОЛЯКОВЪ
на русской земли.

Колись то, ще въ XVII вѣцѣ въ енциклопедіи, выданої парискою Академією Наукъ, стояла напечатана слѣдующа дефініція: „Ракъ есть то невеличка червона рыба, котра лѣзе въ задъ“. Хочъ дефініція та до рака не всѣмъ пристає, бо, якъ показавъ Бюффонъ,

дензаторъ складається з двохъ звичайнихъ гумі-
еластичыхъ плыть звитыхъ въ трубку и обло-
женыхъ на 1800 квадр. центим. станіолемъ.
Искра зъ кондензатора бъе на 6 центиметровъ.
Прикрѣпивши до него дротъ 700 метровъ дов-
гій можна запалити нимъ на разъ 250—300
подпаловъ. Розумѣєся, що въ войнѣ майже
нѣколи не случався, щобы ажъ толькo подпа-
ловъ треба наразъ запалювати. Длятого виду-
мано меншій прирядъ, котрымъ запалюєся

наразъ 40 подваловъ.
Зъ помѣжъ чужихъ прирядовъ гднй
уваги суть ще швайцарскій прирядъ до под-
валювання Биргина и деревяный модель фран-
цуской корабельной арматы. Въ сѣй послѣднїй
запалюєся набой въ той способъ, що въ ар-
матѣ розжаруєся тоненький дротъ плятино-
вий, і зажигає порохъ, вспухаючий

вый я запалюв порохъ розтертый на муку.
Мусимо тутъ згадати ще про одинъ при-
рядъ до запалюваня хочь вже далеко не такъ
страшныхъ подпаловъ. Єсть нимъ при-
ядъ Едисона до запалюваня цигаровъ выста-
левный въ реставраціи Вицманна. Онъ подо-
звовсѧмъ на ти приряды газовїй, який бачи-
но по трафикахъ, только що въ серединѣ на-
одится гипсова затычка, черезъ котру пере-
ходитъ дротъ плятиновый. Якъ лишь возьме-
о прирядъ въ руки, такъ и заразъ перехо-
ить токъ електричній; дротъ розжаруєся
можемо до него запалити цигаро або папи-
роску.

ракъ анъ не есть рыбю, анъ не есть червоный, анъ не лъвае въ задъ, — то все жь таки пристас та дефиниція до іншихъ рѣчей, а особливо до той рѣчи, котру нашій братя Позначеною сумою и годилось бы п-ну Загурскому а евентуально дирекціи „Masiegyz“ показати докладно, на якій цивилизаційній цѣли зостали въданій тѣ гроші.

Ляки такъ шумно звикли называть свою цивилизаційною мисією на рускй землї. Но й справдѣ, если ракъ есть рыбою, то чому жъ не може нею бути и польска цивилизація? Если

Зъ розпродажи тыхъ цивилизаційныхъ книжокъ осягнено (посля справовдання) 350 зр а за то сама ихъ експедиція коштувала 500 зр Нема що й казати, добрий интересъ!

ракъ лѣзе въ задъ, то польска цивилизація
ще тымъ паче. А польска „раса organiczna“,
польскій демократизмъ, польске народолюбство
хібажъ не то само, що червоностъ живого
рака?

Сего лѣта внесла „Macierz“ прошу-
сойму, въ котрой (запевно представивши
кладно свои дотеперъшній цивилизаційній
двиги) вказувала на потребу — розширити
дотеперъшній рамы свояхъ дѣяльности и зало-

За доказами на вѣтъ тѣ твердженя вѣщо
далеко ѿ ходити. Мы возьмемъ тѣлько одинъ,
ще зовсѣмъ теплый, и надѣемся, що онъ вы-
старчить за цѣлу купу. Маємо ту на думцѣ
исторію преславной „Macierzy polskiej“, съ та-
кимъ галасомъ заложенои на рускѣй земли,
заложенои за ініціативою и подъ ослоню і-
мени чоловѣка, для котрого мы маємо повне
поважанье и которому яко другови и описова-
телеви быта нашего народа мы виннѣ велике
признанье, — заложенои, кажемо, подъ егидою
Крашевскаго. Мы свято переконани, що Кра-
шевскій, засновуючи „Macierz polska“ во Льво-
вѣ, не застановивъ добро, що робить, на я-
комъ грунтѣ буде и якимъ людямъ повѣряє
будову, — бо вѣтъ такомъ разѣ певно не бувбы
наражувавъ своего имени на компромитацію.
Вже дотеперѣшня исторія „Macierzy polskiej“
сплодила терня и глогу доволѣ, але доброго
плоду нѣякого. Попередъ всего „Macierz“ за-
инавгурувалась вѣтъ нашомъ краю зовсѣмъ не-
двозначно яко філія „Rządu moralnego“, яко
експозитура шляхотска, котрои цѣль — затем-
нюювати понятя народа такъ, якъ того вымага-
ютъ интересы „ієрархіи суспольної“.

Правда, первѣстный фундаторъ, который на си основанье вложивъ кольканайцяти-тысячный капиталъ, бажавъ, щобъ нова польска институція занималася выключно выдаваньемъ популярно-науковыхъ книжочекъ для селянъ, съ выключеньемъ всякои политики; того самого бажавъ и польскій селянинъ зъ Войнича, Тома Бодзюхъ, который записавъ на ню 2.000 зр. трудового гроша. Алежъ ти панове, такъ само якъ и п. Крашевскій, повинні були знать, що дерево тогды только може рости, коли має корѣнь въ земли, а просвѣта только тамъ може ширитися и плоды приносити, где має корѣнь въ народѣ, и що затымъ во Львовѣ не мѣске до того. Та ба, Полякъ ажъ по школѣ стаєся мудрымъ, — хочъ доси исторія якось и тои приповѣдки не хоче справдjuвати.

Придивъся жь цѣлорѣчнѣй дѣяльности той цивилизаційно-польской институціи: За рѣкъ выдала она 11 книжечокъ пересѣчно въ $2\frac{1}{3}$ листы печатнѣй объему. Зъ тыхъ 11 книжечокъ только двѣ яко тако отпovѣдають свой цѣли, а прочій 9 нѣсенѣтницѣ: байочки, поѣсточки та вытребеньки бевъ литературной чи популярно-педагогичнїй стойности, писаны мовою неарозумѣлою не то вже для русского, але и для польскаго простолюдина. Такъ судятъ самій Поляки и судъ ихъ тымъ больше можемо ствердити, коли поровнаемо тѣ выданя съ нашими выданями просвѣтными.

розвилися. Кс. Стояловекій буде свои газеты выдавать и дальше „na zwawienie Polski“ а въ послѣднѣмъ н-рѣ „Wieñca“ описавъ цѣлу исторію того торгу, розумѣєся „умастивъ себе слѣмъ благовоннымъ“, що, мовлявъ, днь въ тѣмъ дѣлѣ нѣчого не виненъ, дпрекціи съ своими письмами не напыхався, грошей нѣякихъ бажавъ, а только, коли ему загрожено конкренцію, рѣшився бувъ продати свои письма за 12 тысячи. А дирекція „Macierzy“ рѣшила пустивши въ трубу „каплана“, выдавать властными силами письмо людове „Niedziela“, къ трого редакторомъ має бути авторъ „Кѣрапо-

Лопиши.

Зъ Черновецъ.

(Братство церковне св. Тадея при гр. кат. церквѣ въ Чернѣвцяхъ.) Много разовъ было писано въ „Дѣлѣ“ о церковномъ братствѣ св. Тадея при гр. кат. церкви въ Чернѣвцяхъ, о томъ, якъ черезъ два роки не могло оно за для рожныхъ перешкодъ завязатися и зъорганизоватися — и якъ наконецъ усунулися всѣ перешкоды, грозившій розбитьемъ сеи институтії.

Наконецъ дня 20 падолиста 1883 отбувся
головный зборъ „церковного братства“ въ салоне
товариства „Рускои Бесѣды“. На сей зборъ
явилось 96 членовъ братства въ Черновець, 92
Русиновъ православныхъ мѣщанъ черновец-
кихъ яко гостей и 3 шляхтичъ гр. к. обряды
въ Кучорова великого яко гости. Зъ интели-
генціи, окрѣмъ офиціяла телеграфу п. Окунев-
скаго и адвокультанта судового п. Коралевича
нѣкто на зборъ не явився. Не дивуемся, що
руска интелигенція не брала въ сѣмъ зборѣ
участи, бо она може до сеи новои институції
не мав довѣрія, але дуже нась дивув, що жа-
денъ въ гр. кат. священиковъ не явився на
зборѣ братства, помимо того, що гр. к. митро-

полія во Львовѣ поручила священству жити мирно съ парохіями. Передъ открытиемъ збо- ру явився правительственный комисарь п. Юзефовичъ.

О 5 годинъ по полудни открыть зборъ предсѣдатель выбранный ad hoc, п. Окуневскій и покликавъ на секретаря п. Коралевича. Въ вы-
голосленной ветупной промовѣ объяснивъ п.
Окуневскій цѣль братства, начеркнувъ доте-
перѣшній заходы для его заснованія и подъ ко-
нецъ ванѣсь многолѣтствіе Е. В. цѣсарю. Зѣ-
браній повстали въ мѣць и кликнули трикра-
тно „слава“.

Наступивъ выборъ выдѣлу, складающаго-
ся въ 10 членовъ и двохъ касовыхъ ревизен-
тovъ. Выбранный выдѣль уконституованъ въ
той способъ, что выбравъ головою властителя
реальности п. Лѣсиньского, заступникомъ го-
ловы властителя реальности п. Островскаго,
касиромъ власт. реальности п. Завѣяньскаго,
секретаремъ п. Котецкаго, а господаремъ властит.
реальности п. Ганчарука. По уконституованю
занявъ мѣсце новый предсѣдатель Лѣсиньской
и продолжавъ веденье збору.

Зборъ именувавъ п. Окуневскаго за его
труды около основанія сеи институціи своимъ
почетнымъ членомъ. При дальніихъ мовахъ и
внесеніяхъ нашихъ мѣщанъ заховався на зборѣ
наибѣльшій порядокъ, такъ что мило было слу-
хати, якъ промовляли поважный мѣщикане.

Гость збору

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монахія

(Переговоры съ Филиповичемъ) въ справѣ номинаціи его баномъ навязаній на ново. Показується се зъ отповѣди Тиссы на интерпеляцію посла Магорѣ. Тисса заявилъ, покликуючися на текстъ закона, что станъ военный бар. Филиповичъ не стоитъ на перешкодѣ его номинаціи. Переговоры перервались по части зъ причины некористного стану здоровья ген. Филиповича якъ и зъ причины рожницѣ въ поглядахъ, есть однакожъ надѣя, що переговоры навяжутся на ново.

(Министерство торговли) задумало съ новымъ 1884 рокомъ перевести далеко-идучу реформу зарядовъ почтовыхъ и телеграфичныхъ. Поступила справа сими днями о только напередъ, что побольшено значно аганды почтовыхъ и телеграфичныхъ дирекцій въ столичныхъ мѣстахъ коронныхъ краївъ, а за то отлучено ихъ отъ центрального уряду. Головна цѣль, яку хотѣло правительство черезъ то осягнути, було упрощеніе администраціи. Въ заслѣдокъ сеи реорганизаціи, а именно розширенія обсягу дѣлання административныхъ департаментовъ при почтахъ и телеграфахъ, авансовало правительство ихъ начальниковъ до высшої клясы службової и пододавало имъ новій силы. Все, що доси зроблено въ томъ направленію, есть лишь приготовленіемъ до великої акції, котра має на цѣлі сполученіе почтъ, телеграфовъ въ державныхъ желѣзниць въ одній руцѣ. Наслѣдкомъ задуманої реформы мають настутити значиційшій іменованія, а кажуть павѣсть, що урядники вже формально іменованій и лишь ждутъ часу, коли обоймуть службу въ столицяхъ коронныхъ краївъ.

(Переговоры въ справѣ трактату торговль-
наго съ Франціею), котрѣ передъ колькома тыждня-
ми не могли довести до нѣякого результата, ма-
ютъ навязатися на ново. Тую мыслю поручило
правительство совѣт. посольства гр. Кюфштайнови.
Француское правительство не дало ще дефинитив-
ной отповѣди на жаданія австро-угорской монар-
хіи що до признанія улекшень для привозу худо-
бы, однакъ ибо слѣдя конференція, котрѣ державѣ
дотеперь Кюфштайнъ съ представителями фран-
цузского правительства, вѣщаютъ надѣю, що фран-
цуское правительство признасть якіе-ко концесіи.
Въ кружкахъ, обознаныхъ близше съ справою,
думаютъ, що Франція заключить договоръ на та-
кихъ уловіяхъ, якій становлять основу трактату
заключенного межи Австріею и Италіею. Рѣшучой
отповѣди ожидается въ спахъ ляяхъ.

отповѣди сподѣваются въ сихъ дняхъ.
(Перше засѣданье палаты послѣвъ ради державнои) отбудеся дня 4 л. грудня. На порядку дневномъ находятся межи прочими выборы до комисіи желѣзничной, финансовой, бюджетои, єкономичной и до комисіи для договоровъ державныхъ.

(Конференція нѣмецко-ческихъ пословъ) от-
булася въ Празѣ дня 25 л. падолиста и выска-
залася въ трехъ резолюціяхъ о становищѣ, яко
маютъ занять послы суи противъ поднесенныхъ не-
давно провинціональною прасою пытань: с. е. по-
дѣлу Чехъ и аботиненціи парламентарнои. — Въ
конференціи, котрой проводивъ дръ Шмайкаль,
приняло участъ 73 пословъ, а субстратомъ нарадъ
було 17 резолюцій надбсланыхъ рѣжными това-
риствами нѣмецкими якъ и 3 резолюціи зредаго-
ваний комитетомъ мужъ въ довѣрія. Перша зъ тыхъ
резолюцій относилася до пытания подѣлу Чехъ.
Она откидае плянъ административного подѣлу
краю але въ другой стороны жадае утворенія нѣ-

немецкихъ округовъ административныхъ и судовыхъ по аналогіи существующихъ вже особыхъ округовъ школьніхъ, а въ дальній консеквенції утворенія нѣмецкого отдѣлу въ працкому намѣстництвѣ и нѣмецкого вышшего суду краевого. — Предметъ жаданія сеи резолюціи, має — якъ се выходитъ зъ еи мотивовъ — запобѣгти чехизованію нѣмецкихъ округовъ въ Чехахъ, особливо же знеутралізовати розпорядженіе языкове. Нѣмецкій послы могли бы ту саму цѣль осягнути, жадающи по просту знесенія розпорядженія языкового, бо власне се розпорядженіе взбудило гадку подѣлу Чехъ и дало товчокъ до запавшой ухвалы. Въ данихъ обставинахъ булобъ се навѣть практическнѣйше; чому однакожъ выбрано другу дорогу не знати; причиною була здається охота надати справѣ бѣльше разголосу. Важнѣйша підъ взглядомъ политичнымъ есть друга резолюція, ухвалена конференцію пословъ, що дотыкає пытання парламентарной abstinenції. Згромадженіе пословъ зазначило именно, що выступленіе нѣмецкихъ депутатовъ не може становити точки политичної програмы, але може уважатися и трактоватися якъ актъ необходимой конечности. Позаякъ однакожъ справа выступленія пословъ зъ рады державнои, дотыкає всѣхъ Нѣмцѣвъ, то згромадженіе ческо-нѣмецкихъ пословъ не може уважатися компетентнымъ си рѣшати, але мусить рѣшеніе въ тѣмъ отношеню лишити Нѣмцямъ, засѣдающимъ въ воѣхъ репрезентативныхъ тѣлахъ. Предметомъ третьої резолюціи есть скликанье митингу, а залагоджено еи въ той способъ, що отступлено комитетови мужѣвъ довѣрія. — Всѣ резолюціи принято одноголосно.

ЗАГРАНІЦЯ.

Россія. Россійска праса займається тепер переважно подорожею Гирса и розбирає межинародній отношения Россії до другихъ сусѣднихъ державъ. Въ всѣхъ майже артикулахъ относячихся до сей послѣдної точки доказується въ россійскихъ журналахъ нѣчимъ незакаламучена дружба Нѣмеччини и Россії. Особливо розписався на сей тематъ „Jour.de St. Petersb.“ Онъ каже такъ: „Прусы и Россія були зъ давенъ давна найбóльшими пріятелями

есть написана въ формѣ прошамятного письма, въ
котрому запевлюю о мирныхъ намѣреняхъ Хинъ.
Въ одномъ примѣрнику сего письма врученого
французскому правительству есть одинъ уступъ,
котрого въ другихъ зовсѣмъ нема, а має онъ такъ
звучати: „Наколи Франція не хоче пошанувати
правъ хиньскихъ то Хини будуть змушеніи вы-
могчи пошанову силою.“ Сей конфліктъ мѣжъ
Францією и Хинами есть, якъ мы се вже колька
разъ въ зазначували, для Англіи дуже некорист-
ный и она старається всѣма силами его залагодити.
„Liberté“ оголошує теперь телеграму зъ Лондону,
посля котрої Франція приняла посередництво Ан-
глії, котра признає окупацію Сонтаю и Бак-Нин-
гу справедливыми в порукахъ Франції, щобы она
що до другихъ точокъ заняла мирнѣйше становище.
— Сподѣваються що сими днями пріїде
Гранвілль до Парижа.

Нѣмеччина. Принятье нѣмецкого престолонаслѣдника въ Испаніи не мало воѣхъ здивувало. Здавалося, що по приключцѣ, якои дознавъ король іспанський въ Франції, Испанцѣ будуть звитали нѣмецкого князя съ бѣльшою симпатією, судячи наявъть по темпераментѣ Испанцѣвъ могло здаватися, що въїздъ нѣмецкого престолонаслѣдника станеся для него тріумфомъ. Показалося однакожъ инакше. Испанцѣ привитали престолонаслѣдника съ всею гдностею, але дуже холодно. Здаєся, що подорожъ тая не булавы такъ скоро настушила, якбы въ Нѣмеччинѣ могли бути напередъ предвидѣти, яке становище займе іспанський народъ супротивъ сеї подорожи. Офіціальний круї въ Нѣмеччинѣ не показують вправдѣ свого невдоволеня и доказують, що и не сподѣванося ногось бѣльше, але въ рѣчи самой они дуже рознарувалися. Принятье нѣмецкого престолонаслѣдника въ Испаніи можна дѣйстно уважати за важный объявъ политичній, коли ще зважимо, що єдиночасно майже президентъ французской республики пріїмавъ у себе іспанського посла Серрано и сказавъ ему, що звязь, яка лучить оба народы, певно ще бѣльше скрѣпится. Сей объявъ цѣнятъ въ Нѣмеччинѣ певно дуже добре.

Италія. Мы вже свого часу доносили, що
давній міністриери получилися для опозиції противъ
міністерства Депретиса и що въ бôльшихъ мѣ-
тахъ Италіи мають отбутися бенкеты, на ко-
трыхъ опозиція задумала заманифестуватися. Те-
перь доносять зъ Риму, що въ Неаполі отбувся
шпръ лѣвіцѣ, на котрому промовляли Кайроли и
Занарделлі. Оба говорили переважно о внутрѣ-
нній політицѣ и робили закидъ правительству,
до оно дуже остро выступає противъ радикаловъ,
али противно зовсімъ не тыкає клерикаловъ,
отрій що найменше такъ небезпечній якъ радика-
лы. Що до заграничної політики, то оба бесѣд-
ники годягся на то, щоби пôддержувати союзъ
ъ Австрією и Нѣмеччиною. Позаякъ на бенкетѣ
вилося бôльше якъ сто пословъ, то показується,
що нова опозиція досить сильна, але однакожъ
мѣна міністрівъ не впливлабы на отношеніе И-
талії до Австрії и Нѣмеччини.

Туреччина. Споры, які повстали межи Портю а патріархомъ екуменъскимъ ще передъ блькома мѣсяцями по поводу гдякихъ привилевъ признаныхъ православной церквъ, продолжаются далъше. Порта по просту уперлася и хоче прибрести фанаріотскїй церквъ право власти надъ бдѣлствіемъ й низшимъ духовенствомъ. Сими днами завѣзвавъ министеръ юстиціи патріарху Фахима и заявилъ ему, что рада министровъ побегает при своихъ першихъ постановахъ. На тѣ сповѣвъ патріархъ, что онъ не може сего брати а себе и не може въ тойъ взглядѣ высказати вого мнѣнія, але ѿль отнесеся въ сѣмъ взглядѣ до святѣйшого синоду. Святѣйшій синодъ отповѣвъ отже, що екуменъскій патріархъ есть стояжемъ и зберегателемъ надаванихъ зъ давенъ давна султанами привилевъ константинопольской церквѣ и що то не въ его силѣ ихъ зносити. Правительство має силу и може еи ужити супротивъ церкви а въ такомъ случаю есть обовязкомъ патріархи и членовъ святѣйшого синоду податися до димисіи. Тымъ часомъ постановлено предложити се пытанье мѣшаной радѣ народнїй, котра не є довѣ має бути скликана. Можна вже на певдь судити, що и сл. рада выскажеся въ подобный способъ. Наколи отже правительство позбогане при своимъ жаданю то одного красного яя може фанаріотска церковъ найтися безъ верховної власти. Ще горше моглобы статися, на ѿлібъ патріарха постановивъ перенеоти мѣсце верховної власти православної церкви до якої другої державы н. пр. до Греції або до Россії. Тогда Порта не малабы вже дѣла лишь съ православною церквою але съ котроюсь изъ православныхъ державъ. Правда, що таке поступованье Порты сунротивъ церкви вдоволилобы правительство але бувбы то актъ дуже неполітичный, отрый змусивбы Россію до вмѣшанняся. Тажъ візантійска вѣйна не зъ чого другого пошла якъ того, що Россія хотѣла интервеніювати въ вористь св. землї. Ся афера може отже прибрести вже сумнї наслѣдки.

Египетъ. Дѣла въ Египтѣ стоятъ теперь
хуже, якъ доси думаяо. Правительство Кедива
мае зовсѣмъ жадной военнаи силы, яку могло-
ы выслати противъ побѣдоноснаго лжепророка ;
но замѣтасъ, чюдовъ выслати противъ него жад-

но намѣряе теперь выслати противъ него жандармерію, котра складаеся зъ самыхъ европейцевъ и 6000 бедуиновъ. На сихъ послѣдныхъ може оно нѣлкъ спускати, позаякъ они таожь музулманы, а жандармерія правдоподобно не може такожь устояти противъ сфанатизованныхъ

крѣпiti городъ Ассуанъ въ горномъ Египтѣ, зt
отки має розпочатися нова операція противъ Маг-
діого. О самомъ Магдимъ або лжепороцѣ довѣ-
дуємося, що слѣдує: Онъ называється Магометт
Ахметъ и походить зъ провинції Донголя. Єго
отець бувъ столяремъ, котрий въ пятьдесяті ро-
кахъ осьвъ бувъ въ одномъ мѣстѣ надъ Ниломъ
на півдніе отъ Берберу. Магометъ Ахметъ бувъ
хлопцемъ у свого дядька, где учився будувати
кораблѣ. Онъ утѣкъ бгъ него и вступивъ до ме-
дрессы (школы) якогось факира коло Картумъ.
Тутъ упражнявся Магди въ магомеданській вѣрѣ
и навчився ледве що читати и писати. Въ 1870
роцѣ признали его факиромъ и онъ осьвъ на я-
кімсь острівѣ, где викопавъ собѣ печеру и при-
готовлявся до свого пророцтва. Онъ оженився и
скоро розбогатѣвъ, а позаякъ корапъ не дозволяє
больше якъ чотири жінки брати, то онъ розво-
дився бтъ часу до часу и бравъ собѣ нову жін-
ку. При конці мал 1881 сказавъ онъ одному
факирови, що онъ есть пророкъ и покликаний до
того, щоби зреформувавъ Ісламъ и завѣвъ за-
гальну вѣру, а ученому факирови Салегови при-
казавъ збирати для себе приклонниківъ. Сей при-
звавъ его збожеволїльмъ и донесъ о томъ пра-
вительству. Реуфъ-паша виславъ тогды войско
противъ него, котре однакожъ не було въ силѣ
его побѣдити. Отъ сего отже часу велася война
съ Магдимъ, поки не закінчилася страшною по-
ражкою Египтянъ підъ Ель-Обейдъ. — Найпо-
вѣйши вѣсти доносять, що въ Картумъ запану-
вавъ страшний переполохъ, позаякъ Магди под-
ступав підъ мѣсто. Всѣ Европейцѣ утѣкають на
кораблѣ; вѣсть ся есть офіціяльною. 27 с. м.
отйшли зъ Суецу два кораблѣ съ отдѣломъ жан-
дармерії. Бакеръ-паша іменований головно-коман-
дуючимъ нової експедиції.

Сербія. Зъ Бѣлграду доносятъ, що въ окружахъ зайчарскомъ, алексинацкомъ и княжацкомъ заведено знову цивильну управу. Войско, яке було въ сихъ округахъ, зредуковано значно, а невдовзѣ настутилъ такожъ розвязанье головної квартиры ген. Николича. Процесь о зраду стану, якій выточено членамъ радикального головногого комитету, мавъ выказати, що обжалованій брали велику участъ въ выкликаню и приготовленю во-рохобиѣ, але суть такожъ доказы, що не всѣ члены тогожъ комитету въ рѣвнѣ мѣрѣ провинилися. Засудъ радикальныхъ проводирбъ мавъ вже запасти 26 с. м., буде однакожъ министерству предложенный до потвердженя.

НОВИНКИ.

— Намѣстникъ п. Залескій въ дальшої свой по-
дорожи інспекційной звидѣвъ мѣста Чорткѣвъ,
Скалу и Снятинъ. Про тую інспекційну подорожь
звѣстно лишьъ только, что намѣстника всюда —
вітаютъ. Вѣтъ второкъ вечеромъ повернувъ на-
мѣстникъ до Львова.

— Нова читальня завязалась, якъ доносить „Слово“, въ Горнѣмъ селѣ, повѣта стрыйск. Приступило 60 членовъ съ мѣсячною вкладкою 10 кр. До выдали вѣйшли: о. В. Залозецкій, мѣсцевый приходникъ, яко голова, п. Ст. Кульчицкій, учитель, яко заступникъ, п. Андріївъ, церковный пѣвецъ и писарь, яко касієръ, Ст. Козакъ, яко секретарь и п.

— Вечерницѣ „Академичнаго Братства“ отбудутся
въ суботу 1. грудня въ хатѣ „Руской Бесѣды.“
Выдѣль запрошуе нашихъ львовскихъ земляковъ

— При Академичномъ Братствѣ завлзався
ими днями „Кружокъ для устроюваня вандровокъ по
нашомъ краю“. Цѣль „Кружка“ есть — привести
систему и порядокъ то, что минувшого року
возпочала наша молодѣжь підъ впливомъ розбуж-
енаго чиста творческого и патріотичнаго. До

женого чутя товариского и патріотичного. До комитету, управляючого дѣлами того „Кружка“ выбрано: п. Иларіона Грабовича яко голову, тов. С. яко заступника, Н. Яворовскаго яко секретаря, А. Березиньскаго яко касієра, п. К. и п. Ф. яко комитетовихъ. Въ мѣру потребы комитетъ той може скрѣпляти свои силы такожъ новыми членами, которыхъ має право самъ покликувати. На тбутыхъ доси засѣданняхъ ухвалено порозумѣніе взглядомъ вандровки, що має уладитись слѣдующихъ вакацій, листовно съ ширшими кругами нашої молодїжи, а такожъ съ тими нашими патріотами, котрій бы цѣлямъ „Кружка“ въ який будь спосібъ хотѣли бути помочними. Дальше ухвалено отбути слѣдуючихъ вакацій головну вандровку зъ Станиславова черезъ Коломию и Коссобівъ на Чорногору. До той головної вандровки малабы прилучитися побочна партія, котра збрившися въ Дрогобичи, удалась бы черезъ Болеславъ до Урича, Синеводска и Бубнища, а отті черезъ Болеховъ желѣзницю до Станиславова. Такъ само малабы отъ той головної вандровки по звидженю Чорногоры отදлитися груна, котра по ходу хватил Чоремъ-шемъ изъ Буковину.

— Загальний збори „Кружка правниківъ“ отбудутся
недѣлю д. 2 грудня. На порядку дневномъ:
правозданье уступаючого видѣлу; вибіръ ново-
го видѣлу; внесеня и інтерпеляціи членовъ. За-
бінчить отчитъ тов. Костя Левицкого про кни-
гу Ільїнської *Dag Kämpf ums Recht*“

— Нова церковь въ Вербовцѣ, селѣ городенецко-деканату, поставлена жертволюбными людьми. Причинившися тымъ головно мѣсцевый душнастырь о. Ильвестерь Дрогомирецкій. Много причинившися акожъ тамошний патронъ п. Антонъ Чучава жертвою надъ 2000 зр. Зъ селянъ жертвували п. Ив. Марчукъ 1320 зр. и Андр. Осадчукъ 230 зр.

— Жидовскій кагалъ въ Подволочискахъ, Теревли, Гришковъ, Копычинцяхъ, Микулинцяхъ, священникъ Озаринакъ, Боршовъ и въ Товстомъ

выслали до министра президента гр. Таффе адресу довѣрія и подяку за повздержуванье антисемитизму въ Австріи. — Въ Дрогобычи заложили жиды въ честь 100-лѣтной роцніцѣ англійскаго миліонера-жida Монтефіоре „Товариство школьнѣ им. Монтефіоре“.

— Справы мѣсни. До Бродовъ — якъ мы доносили — выслало ц. к. намѣстництво сов. Майдычевскаго для выслѣду отношень громадскихъ при секвестраціи доходовъ мѣскихъ. Делегатъ, переконавшия о поганой господарцѣ громады, вернувъ вже до Львова и здавъ о тѣмъ справу. Тымъ часомъ клика Каллира порушила всѣ пружини, щобъ удержатись при управѣ мѣста и не допустити до розвязання теперѣшній громадской рады. Выдѣль краевый зробивъ шконтръ господарства громадскаго черезъ секретаря п. Михальчевскаго. Во виду того въ коротцѣ може упаде могуча клика. Єсли настане ладъ въ громадѣ, то банкъ краевый готовъ выратувати Броды пожичкою комунальною въ квотѣ 200.000 зр. — Коломыїскій урядъ громадскій гарядивъ въ мысль уставы доровои престацію, черезъ що кожда родина (съ выняткомъ урядниковъ) обовязана до 3 дніївъ роботы або до таксы 1 зр. 20 кр. До сего спонукала громаду ухвала сойму, що отмовила громадѣ дальшій поборъ коныткового. — Жителѣ Монастырискъ внесли до президіи ц. к. намѣстництва зажаленіе на численній надъужитя и неправильности въ уложеню листы выборчои; выборы до рады громадской мають тамъ отбутися 26, 27 и 28 с. м., а клика проопиційна съ Сафриномъ на чолѣ вже напередъ вѣщуетъ собѣ побѣду, бо гдякій рекурсы старство бучаке не увзглядяне. — Въ Сяноку має бути судъ окружный, але лишь пôдъ условiemъ, що громада выставитъ будынокъ. Коли громада задовжена (80.000 зр.) на будову гимназіи того зробити не могла, то бурмистръ завѣзвавъ приватныхъ предпріемцѣвъ до заключення угоды съ громадою для выставлення будынку судового. Зголосилися доси два оференты, зъ котрихъ „Спôлка р旤льничѧ“ дас лучшу оферту.

— Два народній учитель — якъ доносить „Слово“
пн. Иванъ Ломницкій зъ Козары и Иванъ Куль-
чицкій зъ Нѣмшина рѣшилися вступити въ єзу-
итско - василіянській монастырь въ Добромиля.
Магистромъ Добромильскаго новиція есть патеръ
Каспаръ Щепковскій.

— Выдѣль товариства „Сѣчъ“ у Вѣдни складає щи-
ру подяку тымъ Вл. Землякамъ, що зволили из-
дослати товариству грошеву лепту на покрытье
великихъ еи коштівъ при академії и комерції
Миклосича. Надослали именно проф. Евг. Желе-
ховскій бгъ Станиславовскихъ Русиновъ 4 зр.
50 кр; проф. дръ Ом. Огоновокій 2 зр.; проф. Ду-
бравскій 2 зр.; проф. Конст. Лучаковскій 1 зр.

— Въ тартаиу паровомъ бар. Л. Поппера въ Выгодѣ, пов. долиньскаго, 15-лѣтній хлошець Иванъ Добровольскій зъ Мизуя, бавлячись линвою трансмисійною гибллярки въ хвили отпочинку, зѣставъ нечайно черезъ ню схваченый, причемъ колесо урвало ему обѣ руки и ноги. Коли задоршое колесо пешаскій вже не живъ.

— Супружества въ Галичинѣ. Пóсля найновѣйшої статистики руху людности въ Галичинѣ заключено въ нашомъ краю тамтого року 56.314 супружествъ. На 1000 мешканцівъ рим. кат. припадає 10 супружествъ, гр. кат. 9., еванг. 11., на юдівъ 1 супружество слюбне. Суть повѣты, пообѣдаючій надъ 30.000 мешканцівъ, где въ протягу року не выказано анѣ одного супружества нового мѣжъ жидами. Коли у загалу людности въ Галичинѣ припадає на 100 породовъ 5—6% нesлюбныхъ, то мѣжъ жидами метрики выказують 88·5% уродинъ зъ неправого ложа, а лишь 11·5% слюбныхъ. Выясненіе той деморализаціи легке: пóсля кодекоу цивильного и уставы войсковои зъ Австріи мужчина не може женитись передъ уkońченiemъ 28 року житя, а жиды въ 15 и 16 роцъ женятася незаконно и зъ ôтсі столько дѣтей не-

— Именования. Юлія Штейнсбергъ именована
дѣйстною учителькою въ Бродахъ. Дѣйстнымъ
учителемъ въ Ульвовци збоставъ именований Дан.
Шевчукъ. Мих. Покиньскій, старшій совѣтникъ
скарбоваго и начальникъ нов. дирекціи скар-
бу въ Станиславовѣ, одержавши титулъ и хара-
ктеръ совѣтника двора съувольненiemъ отъ та-

— Окружна рада школьна въ Перемышли розписує конкурсъ на опорожнений посады учительской въ слѣдующихъ мѣсцевостяхъ: 1) Перемышль, 2) Борщевичъ, 3) Быбло, 4) Цыковъ, 5) Кривичъ, 6) Ненадова, 7) Нѣжинець, 8) Ольшаны, 9) Пикуличъ, 10) Плешевичъ, 11) Поповичъ, 12) Сѣдлица, 13) Шехинье, 14) Валява, 15) Зрошовичъ, 16) Добромиль, 17) Добра, 18) Яворникъ рускій, 19) Княжполе, 20) Липье, 21) Нове мѣсто, 22) Малява, 23) Пятница, 24) Тарнава, 25) Тростянець, 26) Губичъ. Всюда презентують мѣсцевий

(+) Въ Одессѣ поднято мысль заложити тамже
тдѣлъ „Императорскаго географическаго обще-
ства“ на мѣсце знесеного въ р. 1876 такогожъ
отдѣлу въ Кіевѣ. Звѣстно, что отдѣлъ кіевскій
робивъ своего часу дуже богато збираньемъ и
выдаваньемъ статистичныхъ и етнографичныхъ
матеріаловъ зъ юго-западной Россіи, — тоже не
пурко, что мысль о воскрешеніе того отдѣла въ
Одессѣ знайша воюда шире принятье. Славно-
вѣстный статистикъ А. А. Русовъ, членъ „Им-
ператорскаго географ. общества“ предкладає въ
описи до „Одесскаго Вѣстника“, чтобы отдѣлъ
такогожъ общества въ Одессѣ не назывався, якъ
кіевскій „юго-западнымъ“, але „южнымъ“, бо по-
лѣдна назва больше отповѣдає призначеню отдѣла.

— О страшномъ случаю телеграфуютъ до часописи „Московскій листокъ“. Въ школѣ сельской въ Бородинскомъ отроился 25 учениковъ, учителька и

жінка священика архенікомъ, вмішанимъ до вода від скількості $\frac{1}{8}$ фунта.

(+) Въ «славянськімъ» благотворительномъ обществѣ въ Шевѣтѣ отбувався недавно загальний зборъ членовъ. На зборѣ — якъ доносять кієвській газеты — явилось сїмъ (!) членовъ, а мали зъ помежи себе вибрать — и справдѣ выбрали! — дванадцять людей до управителства і секретаря. Зт сего цѣкавого факту самій россійской газеты виводять, що «славянське благотворительство» гдѣкуда стоять не добре.

— Тиждневникъ «Русь», видаваний Аксаковимъ въ Москвѣ перестане съ новымъ рокомъ виходити задля недостачі предплатниківъ.

— Вартость чоловіка. Звестія въ літературѣ статистичній дрѣ Енгель оголосивъ въ «Volks-wirthschaftliche Zeitfragen» (въ чч. 37 і 38) дуже цѣкаву і тепер спѣть ученый займаючи розправу підъ заг. «Der Werth des Menschen». Авторъ не пише о чоловікѣ зъ становищемъ етичнаго, але въ чисто матеріальному, обчисляя кошти удержанія дитини ажъ до хвилї, коли зъ существою консумційного замѣнняться въ чоловіка продукуючого; подає видалки на удержаніе, одѣжъ, науку і т. д., а ихъ число бере авторъ зъ дбайстного житя. Молоджъ мужеску дѣлить авторъ на три, женську на два степені, ажъ до часу, коли можуть для себе заробляти.

— (Дробні вѣсти.) Хана Райнъ зъ Обертини, жидовка, 25-лѣтна розводница, замешкала во Львовѣ принала христіанську вѣру а обрядъ греческо-католицкій.

Вѣсти єпархіальни.

Зъ АЕпархії Львівської.

Завѣдательство получили оо.: 1) Левъ Шилько, завѣд. Обласницѣ; 2) Іонд. Глинський завѣд. Ілавиця, дек. скалатокого; 3) Теоф. Гутковський завѣд. Літовицка, дек. залозецкого.

До президії намѣстництва вставалася митроп. константій о згоду на запрещеніе въ оо.: 1) Іоана Обушкевича на пар. Сѣлець, дек. галицкого; 2) Антон. Волянського на Палагиче, 3) Гавр. Ступницкого на пар. Отынью.

Ц. к. намѣстництво призначило 500 зр. рѣчної платнї для архікатедрального викарія дра Іоана Бартошевскогого.

Каноничну інституцію получили оо.: 1) Іоанъ Сподарикъ на Ярославичъ, дек. зборовскаго і 2) Маркіль Сѣрець на пар. Деляву, дек. товмакового.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Рукописи пок. Володимира Навроцкого. О оставшихся по смерти пок. Володимира Навроцкого рукописяхъ одержавъ комітатъ, занимуючийся видаливаніемъ всѣхъ его творівъ обширный листъ брата его, Костя Навроцкого, зъ котрого видаємо що важнѣше. Въ 1878—1880 рокахъ працювавъ пок. Навроцкій надъ уложеніемъ пошукарської книжки «Порадникъ для селянъ въ справахъ скарбовихъ», котрый має бути видалений въ спбпцѣ съ «Просвѣтою». Порадникъ розшавдався на три часті: 1) Якъ обходить съ сею книжкою? 2) Загальний оглядъ фінансовості і урядженій держави і 3) Що таке штемплі і таксы, до чого они і якъ ихъ платити? Въ тѣмъ послѣдній роздѣлъ говориться о податкахъ посередніхъ і безпосередніхъ въ загалѣ. Покойникъ клавъ велику вагу на туго працю; початокъ єї обнимавъ кольканійця аркушъ письма. Чи була она скончена і где тепер обертається, сего авторъ листу не знає. Мѣжъ паперами, находящимися у Костя Навроцкого, найважнѣйшій єсть початокъ студіюмъ етнографічного «Прощаща становища», въ котрому пок. авторъ задумавъ бувъ описати окраїни руского населенія надъ Вислою і долинами Сянію. До тої статії относяться такожъ очерки его подорожи по тихъ сторонахъ і очеркъ «Дивний край». Дальше знаходиться початокъ статії «Смерть а пропнанія»; друга нескінчена статія его передана була вже по смерти покойника бл. п. Володимири Барвінському (находится тепер у проф. Александра Барвінського). Крімъ того въ нотаткахъ покойника находится колько сотъ записанихъ нимъ писемъ народнихъ, слівъ, зворотівъ та виписокъ зъ газетъ, а такожъ цѣкава бѣда дотична становища, яке мали запати «Русинъ-народовъ» супротивъ внесення пок. Юліана Лавровскогого. Листовъ покойника до родини есть около 100, — мѣжъ ними певно буде богато такихъ, котрій представляють загальний интересъ і будуть опубліковані. Цѣкава суть, бѣльше для біографа нїжъ по своїй поетичній стойності, проби стихотворний, зъ котрогохъ двѣ, на смерть єго любимої жінки, Марії зъ Дзбанівськихъ Навроцкої, тутъ лико матерій наводимо. Перша зъ нихъ написана 20 серпня, а друга 19 липня 1878 року, т. е. въ тиждень по смерти любої дружини въ Глоговѣ, где покойникъ підъ той чась пробувавъ на ко-мюї.

I. Умерла.

Чиста, моя рожъ отуленій листокъ, що роса въ ранцѣ умыла му лицо, Бѣла, якъ першій весняний цвѣтокъ, Тиха, якъ въ ранцѣ на небѣ збріниця, Ясну головку на рученцѣ сперла — Спить чи думає? — Цѣть, она умерла!

II. До Ластівки

Люба ластівочка, мій листокъ мої, Не кидай мя, серце, не лети въ вирѣ! Піднесись у хмары, поверни доломъ, По надъ нашимъ краємъ, надъ нашимъ селомъ.]]

До моого боконця спустись, приленій, І радісную пісню свою задзвоній, И голоскомъ своємъ тугу ми розвѣй! Зажди, щебетушко, не лети въ вирѣ!

А ластівка каже: Не здерожиш мене! Мене жъ таї туга зъ боконця жеє, А люде лихі женуть зъ понадъ стрѣхъ, И въ хмарахъ ще чути ихъ пакостный сміхъ. Нѣ волѣ, нѣ миру не має твой край... Не гай мене, друже, — я лечу у раб!]

— Справозданьє дирекції ц. к. гімназії адміністративній у Львовѣ за рокъ школи 1882/3. Содержаніе: I. «Знанія Козаківъ» із Шведами і із княземъ Юріємъ Ракочимъ II. «Написанія Корнило Заклинськимъ». II. «Часть урядова — бѣльше дирекції». III. «Часть урядова — бѣльше дирекції». IV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». V. «Часть урядова — бѣльше дирекції». VI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». VII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». VIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». IX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». X. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XVIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XXXIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XL. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLX. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLXI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIII. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLIV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLVI. «Часть урядова — бѣльше дирекції». XLV